

เลขา

◇
MAGI◆LAIR

รหัสนักเรียน: 48

นักเรียน (SS1) 	ชื่อ	Leia (เลอา)		
	ชั้นปี	ปีต้น		
	ธาตุพรสวรรค์		ธาตุหลัก	
	อายุ	17	วันเกิด	ฤดูหนาว
	เพศ	หญิง	ส่วนสูง / น้ำหนัก	162.cm / 49.kg
	อ่านหนังสือออกหรือไม่: ออก		ครอบครัวยังมีชีวิตอยู่หรือไม่: มี	
	ติดตามตัวละคร: Leia		ติดต่อผู้เล่น: WariRis	

สาเหตุที่เข้าเรียน: เนื่องจากตอนนี้ครอบครัวเหลือกันเพียงสองคนพี่น้องและคิดว่าหากอยู่แบบนี้ต่อไปคงไม่ดีแน่ ทำให้ตัดสินใจออกเดินทางหลังจากที่ได้ยินแว่เสียงข่าวลือของสิ่งที่เรียกว่า ‘โรงเรียน’

มุมมองต่อเวทมนตร์: น่าสนใจ หากมีสิ่งนี้แล้ว บางทีอะไรๆอาจจะง่ายขึ้น

มุมมองต่อภูต: น่าสนใจ ตอบสนองต่อความปรารถนา ทำสัญญา และ แลกเปลี่ยน? คงจะเป็อน่ายกัันน่าดู

มุมมองต่อปีศาจ: น่าสนใจ ทำไมถึงต้องโจมตีกันนะ? หรือพวกมันจะมีสติปัญญามากกว่าที่คิดกัน? ถ้าไม่ใช่แบบนั้น... ก็หมายความว่าบางทีพวกมันอาจจะโง่งมน่าดู?

ประวัติ:

เรื่องเล่าโดย(พยายาม)สรุป

เลอาเกิดขึ้นมาในวันหนึ่งที่หิมะตกในฤดูหนาวพร้อมกับผู้เป็นน้องชายฝาแฝดอีกคนหนึ่งของเธออาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กๆที่มีนักเดินทางผ่านมาเป็นระยะเพราะเป็นทางผ่านที่จะนำไปสู่เมืองใหญ่ พวกเขาใช้ชีวิตอย่างสงบสุขจนอยู่มาวันหนึ่งเมื่อฤดูหนาวผ่านไปแล้ว 15 ครั้ง ได้มีกลุ่มคนแปลกหน้าปรากฏตัวขึ้นที่

หน้าประตูในยามวิกาล ตอนแรกก็เข้าใจว่าเป็นหนึ่งในนักเดินทางที่ต้องการความช่วยเหลือ นี่ก็ไม่ถึงว่าพวกเขาจะไม่ได้มาขอความช่วยเหลือ แต่กลับต้องการพาแม่ของเด็กๆไป พวกเขาพยายามขว้างคนพวกนั้น แต่หนึ่งในคนกลุ่มนี้ไม่ได้มีความเมตตาแม้แต่กับเด็กตัวเล็กๆ ช่างพยายามจะให้ความกลัวของพวกเขาเป็นตัวประกันด้วย

อะไรอย่าง “ถ้าไม่อยากให้เด็กพวกนี้เป็นอันตรายล่ะก็ ตามพวกเรามาซะ” นั่นนะ อย่างกับพวก
อัรพาลไม่มีผิด

เมื่อเห็นว่าใช้ไม้อ่อนอย่างการเจรจาไม่ได้ สุดท้ายพ่อแม่ของพวกเขาโดนใช้กำลังบังคับและโยนเข้าไปในรถม้า ไม่รู้เพราะอะไร แต่สุดท้ายพ่อแม่ของพวกเขาถูกลากตัวออกไปด้วย ส่วนพวกเขาก็ถูกกีดกันไม่ให้ตามไป และจบด้วยการที่คนแปลกหน้าโยนถุงใส่เหรียญทองจำนวนมากกับพวกเขาแล้วจากไปเท่านั้น

เหล่าเด็กน้อยที่ไร้กำลังจึงพยายามใช้ชีวิตกันสองคน แวะเวียนไปที่โบสถ์บ้างโดยไม่บอกใครว่าพ่อแม่ถูกพาตัวไป (แม้ว่าคนในเมืองจะซุบซิบกันไปไหนต่อไหนแล้ว) และสุดท้ายเลอาผู้เป็นพี่ก็ทนไม่ไหว ก่อนจะเก็บข้าวของและลากเลียมผู้เป็นน้องชายออกไปจากหมู่บ้านพร้อมกับกลุ่มนักผจญภัยใจดีที่กำลังจะออกเดินทาง

และนั่นคือจุดเริ่มต้นของการเดินทางมุ่งสู่สถานที่ในข่าวลืออย่าง มากิเรอา โดยไม่สนใจการคัดค้านของผู้ใดทั้งสิ้น

และเมื่อสองคนฝ่าแผลมาถึง ก็เป็นเวลาที่ยังมีพิธีที่เรียกว่า “พิธีจันทรดับ” ในอีก 1 เดือนข้างหน้าพอดี

สรุป Timeline

อายุ 15 พ่อแม่ถูกพาตัวไป > อายุ 16 ก่อนที่ฤดูหนาวจะกลับมา พวกเขาออกจากหมู่บ้าน > อายุ 17 มาถึงเมืองมากิเรอาในช่วงนับถอยหลัง 1 เดือนก่อนพิธีจันทรดับพอดี

นิสัย: เป็นคนที่ร่าเริง อร่ามดี ชอบหยอกล้อคนอื่น ชื่นชอบการพบปะกับผู้คนรวมถึงมั่นใจในตัวเองมากๆ ทำนองว่าถึงผมจะปิดตาอยู่ แต่ฉันก็ยังน่ารักไม่ใช่หรอคะ?

เธอชื่นชอบอะไรสวยงามๆ ชอบกินของจำพวกขนมปังหรือพายผลไม้ ชอบของน่ารักๆ ทำให้เวลาเห็นคนหน้าตาดีหรือแต่งตัวดีก็มักจะเข้าไปพูดคุยด้วยอยู่เสมอ(ไม่จำกัดเพศ) แล้วก็ประเภที่ชอบเลือกเครื่องประดับหรือเสื้อผ้าให้คนอื่น รวมถึงชอบทำผมให้คนอื่นๆด้วย

นอกจากนี้ เเลอายังมีนิสัยที่ช่างวอแว ดื้อเล็กน้อย? และขี้้ออน อย่างไรก็ตาม หากเธอให้ใครเป็นคนสำคัญแล้วก็จะให้ความรักอย่างเต็มที่แน่นอน

สิ่งที่ชอบ:

- ❖ ของสวยงามๆ ของน่ารักๆ
- ❖ เสื้อผ้า เครื่องประดับ
- ❖ ของที่มีรสหวาน
- ❖ ขนมปังอบใหม่
- ❖ แพนเค้ก
- ❖ พายผลไม้ฝีมือเยี่ยม
- ❖ อาหารอร่อยๆ
- ❖ สิ่งมีชีวิตตัวเล็กๆ

สิ่งที่ไม่ชอบ:

- ❖ อาหารที่ไม่อร่อย
- ❖ มนุษย์ที่โลกมาก บ้าอำนาจ และเหยียดชนชั้น

ความสามารถพิเศษ:

- เรียนรู้สิ่งต่างๆได้อย่างรวดเร็ว
- มีเซนส์ด้านการแต่งตัวและความงาม
- สามารถแยกแยะอารมณ์ของจริงในบรรดาของเลียนแบบได้

ธาตุพรสวรรค์: ไฟ

ธาตุหลัก: ยังไม่ถึงเวลาเลือก

อธิบายรายละเอียดพลัง: - รออัปเดตหลังเริ่มเรียนเป็นต้นไป

ไม้คทาเวท: กิ่งต้นแอปเปิ้ล

อื่นๆ:

- ❖ มีผมสีม่วงเหมือนไวโอเล็ต และมีดวงตาที่เหมือนกับแซฟไฟร์สีน้ำเงิน(ไพลิน) ทว่าแววตาที่ทอประกายนั้นกลับดูเลือนลางอย่างน่าประหลาด

- ❖ มีไฟบริเวณใต้ตาขาว ไขมันหน้าม้ายาวลงมาปรกนัยน์ตาสีน้ำเงินดวงสวยไว้เล็กน้อย แต่ก็รับรู้ได้ว่าตำแหน่งดวงตาข้างซ้ายของเธอเป็นสีดำสนิท และไม่มีลูกตาอยู่ในนั้น
- ❖ ไม่ยอมใส่ผ้าปิดตาด้วยสาเหตุที่ว่า “ก็ผ้าปิดตามันไม่น่ารักนี่นา” แม้ว่าทางโรงเรียนจะไม่ได้กำหนดเรื่องดีไซน์ของผ้าปิดตาไว้อยู่แล้วก็ตาม
- ❖ เป็นฝาแฝดกับเลียม แต่นับตนเป็นพี่สาวเพราะเกิดก่อน (เล็กน้อย)
- ❖ มีความสัมพันธ์กับเลียมเหมือนผู้นำกับผู้ตาม(ปลง) แต่จริงๆแล้วพวกเขามักจะเดินไปด้วยกันเสมอ
- ❖ พวกเขามีใบหน้าที่เหมือนกันมากเพราะเป็นฝาแฝด หากชมเธอก็เหมือนกับชมเขา หากชมเขาก็เหมือนชมเธอ ดังนั้นเลอาจึงมักชมเลียมว่าสวย น่ารัก และน่าเอ็นดู แม้เลียมจะเข้าใจว่าเพราะเป็นแฝดกันจึงหน้าตาเหมือนกันและเห็นด้วยว่าเลอามีใบหน้าที่งดงาม ทว่าเลียมก็ไม่ได้พอใจที่ถูกชมแบบนั้นเท่าไร ถึงเลียมจะบอกเลอาไปหลายครั้งแต่เลอาก็ทำเพียงเออออและกลับมาทำซ้ำๆอยู่ดี หรือก็คือเลียมพูดจนขี้เกียจพูดไปแล้วก็ยังไม่หยุด สุดท้ายก็ปล่อยเลยตามเลย
- ❖ ชอบอาหารอร่อยๆ แต่ตัวเองทำอาหารห่วยแตกแต่ฝีมือการทำอาหารจัดอยู่ในเกณฑ์เกินเยียวยา ยอรั้อวให้เธอจุดไฟถือกระทะทำอาหารหรือทำขนมโดยเด็ดขาดถ้าไม่ยอมให้บ้านหายจากแผนที่หมู่บ้าน (พยายามแล้ว แต่มักจะเกิดเหตุเสมอ ไม่ก็ทำออกมาแล้วกลายเป็นวัตถุดิบประหลาดๆ ซึ่งเปลืองวัตถุดิบมาก โดนน้องชายหุยมหัว แล้วก็โดนสั่งห้ามเข้าครัวไป)

ติดตามตัวละคร: [@mqr-leia.bsky.social](https://mqr-leia.bsky.social)

ช่องทางติดต่อผู้ปกครอง: [Facebook](#)

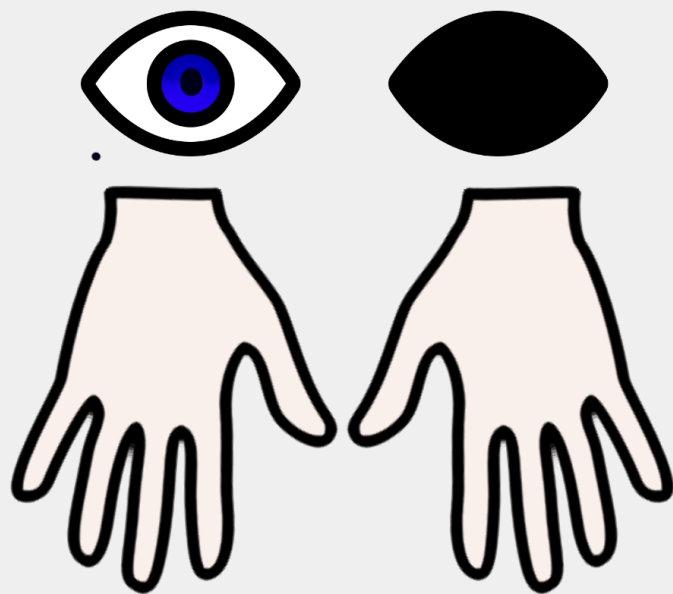

Achievement box

Achievement box	
	☐ เลือกไม้คทาประจำตัว ☐ ร่วมฝึกวิชาธาตุ ☐ เลือกธาตุหลัก ☐ ใช้เวทหลักในธาตุที่ไม่ตรงกับธาตุพรสวรรค์

 การเรียนรู้	☐ ช่วยทำอาหารในคาบคหกรรม ☐ เข้าสอบวิชาเวท ☐ ซ้อมไม่ว่าจะจนคนล่อง ☐ เรียนจบ
 เทศกาล	☐ เข้าร่วมพิธีจันทร์ดับ ☐ ซื้อของในตลาดฤดูใบไม้ร่วง ☐ ร่วมเทศกาลแพนเค้ก ☐ ร่วมเทศกาลฉลองวันเกิด ☐ ฟังคำทำนายจากองค์วิ ☐ เดินรำในเทศกาลฤดูใบไม้ผลิ ☐ อ่าลารุ่นพี่ในพิธีจันทร์ดวง
 ผจญภัย	☐ ออกไปข้างนอกในคืนจันทร์เต็มดวง ☐ หาของป่า ☐ ทำพาร์ทไทม์ ☐ ฆ่าปีศาจ ☐ กินผลแอปเปิ้ลจากต้นแอปเปิ้ลร้อยปี ☐ ได้รับการปกป้องจากเข็มกลัดโรงเรียน ☐ สลับแล้วคืนที่ห้องพยาบาล

- เอกสารสมัครเข้าเรียน -

เพื่อเข้าศึกษาในโรงเรียนมาგიเรอา ข้าพเจ้า Leia. ขอทำการสัญญา

1. หากต้องการพลังเวทมนตร์ ข้าพเจ้ายินดีจะสูญเสียดวงตาข้างหนึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนและได้รับทราบแล้วว่าการสูญเสียนี้จะไม่มีการคืนกลับมา
2. ข้าพเจ้าจะใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปีและไม่มากกว่า 6 ปีในการศึกษาร่ำเรียนและหากไม่ผ่านการประเมิน ข้าพเจ้ายอมรับเงื่อนไขที่ว่า
 - 2.1 จะไม่สามารถใช้เวทมนตร์นอกเขตกำแพงเวทได้
 - 2.2 จะไม่สามารถกลับเข้าเรียนในโรงเรียนได้อีก
3. ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงกฎของโรงเรียน อันได้แก่
 - ห้ามทำร้ายร่างกายผู้อื่น
 - ห้ามขโมยของของผู้อื่น
 - ห้ามทดลองใช้เวทกับสิ่งมีชีวิตโดยพลการ
 - ไม่ดื่มเหล้า สูบยาสูบในเวลาเรียน
 - ไม่ทำลายตึก อาคารเรียน
 - ในคืนจันทร์เต็มดวง นักเรียนปีต้นและนักเรียนที่ใช้เวทมนตร์ไม่ได้
 - ห้ามออกจากอาคารโดยเด็ดขาดและรับทราบว่าหากไม่ปฏิบัติตามอาจก่อให้เกิดความสูญเสียต่อทั้งตัวเองและผู้อื่นหรือถูกลงโทษได้
4. ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่าเมื่อตอบรับสัญญาฉบับนี้ จะถือว่าข้าพเจ้าได้กลายเป็นทรัพย์สินของผู้อำนวยบาล และเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนมาგიเรอา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการทางเวทมนตร์เป็นไปได้อย่างราบรื่น

ลงชื่อ

Leia.

เมื่อตอบรับและยื่นเอกสารแผ่นนี้กลับคืนให้ทางโรงเรียนจะถือว่าสัญญาเป็นอันเสร็จสิ้น

ประวัติโดยละเอียด

เนื้อหาฉบับเต็ม

ฝาแฝดคู่หนึ่งได้ถือกำเนิดขึ้นในคืนที่หิมะตกช่วงฤดูหนาว

คนหนึ่งเป็นเด็กสาวผู้มีดวงตาสีน้ำเงินสด คนหนึ่งเป็นเด็กชายผู้มีดวงตาสีเขียวประกาย พวกเขาถูกตั้งชื่อว่า “เลอา” และ “เลียม”

เมื่อทั้งสองโตขึ้น เลอาผู้นับตนเป็นพี่ได้กลายเป็นเด็กสาวที่มีความสดใส หัวหาญและร่าเริง คอยปกป้องเลียมที่เจี๊ยบขี้นและมักถูกรังแกจากเด็กผู้ชายที่โตกว่าด้วยสาเหตุที่ว่าหน้าตาของเขาเหมือนเด็กผู้หญิงอยู่เสมอ โดยเด็กๆอาศัยอยู่ในหมู่บ้านห่างไกลที่มีนักเดินทางและกลุ่มพ่อค้าเดินทางมาเป็นระยะอย่างสงบสุข ถึงจะมีปีศาจโผล่มาบ่อยครั้ง แต่เพราะนักผจญภัยที่แวะเวียนกันมาเพราะเป็นทางผ่านไปยังเมืองใหญ่ก็มักให้ความช่วยเหลือคนในหมู่บ้านนี้อยู่ทุกครา

แม้พวกเขาจะถูกคนในหมู่บ้านมองด้วยสายตาแปลกๆมาตั้งแต่เด็กเพราะความเชื่อฝังลึกที่ว่าเด็กแฝดคือเด็กที่แย่งชิงและกัดกินพลังชีวิตของแม่มาตั้งแต่ยามอยู่ในท้องจนเกิดเหตุที่คนเป็นแม่จะเสียชีวิตหลังให้กำเนิดฝาแฝดอยู่เสมอ แต่หลังจากคลอดทั้งสองคนออกมาแม่ของพวกเขาก็ไม่ได้มีท่าทีอ่อนแอเลยอีกทั้งถึงแม้จะเลยช่วงพักฟื้นหลังคลอดมานานแล้วแต่แม่ของพวกเขายังดูแข็งแรงดี ทำให้แม่จะไม่คุ้นชินแต่สุดท้ายคนในเมืองก็ไม่มีใครที่เอ่ยนิทานว่าเป็นตัวกาลกิณีออกมาจริงๆ

พวกเขาอาศัยอยู่กับพ่อแม่เหมือนว่าจะเป็นสามัญชนทั่วไปที่ใช้ชีวิตอย่างสงบและดำรงชีพด้วยการเพาะปลูก อย่างไรก็ตาม สิ่งที่พวกเขาต่างไปจากสามัญชนทั่วไปในหมู่บ้านก็มีอยู่สิ่งหนึ่ง นั่นคือแม่ของพวกเขาที่มักจะอ่านหนังสือนิทานที่ไม่ใช่เพียงหนังสือภาพธรรมดาให้พวกเขาฟังเสมอ

ใช้แล้ว... อ่านหนังสือ

แม่ของพวกเขาอ่านหนังสือออก ซ้ำยังสอนวิธีอ่านตัวเลข ตัวอักษร และวิธีเขียนชื่อของตนเองให้พวกเขาด้วย ทว่านอกจากคนในครอบครัวแล้ว ก็ไม่มีใครรู้เรื่องนี้อีก ด้วยเหตุผลที่ว่ามันคงจะไม่ใช่ว่าเรื่องดีซักเท่าไร

ก่อนที่ทุกคนจะได้รับรู้ เลอาเป็นเด็กที่สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงเป็นคนที่ฉลาดกว่าเด็กคนอื่นในหมู่บ้านที่อยู่ในช่วงวัยเดียวกันก็เมื่อตอนที่เธออ่านคำง่าย ๆ ในหนังสือนิทานที่แม่อ่านให้ฟังตั้งแต่ยังเด็กได้ด้วยตัวเองหลังจากเรียนไปได้ไม่ถึงสองสัปดาห์

และแน่นอนว่าเรื่องนี้ถูกเก็บเป็นความลับจากคนในหมู่บ้าน เพราะคนทั่วไปที่อ่านหนังสือออกนั้นใช้ว่าจะถูกมองในแง่ดีเสมอไป

อยู่มาวันหนึ่งในช่วงเวลาที่ฤดูหนาวเวียนมาอีกครั้งเป็นครั้งที่ 15 เสียงประตู่ที่กระแทกอย่างป่าเถื่อนนั้นดังขึ้นในยามวิกาล เสียงนั้นดังเสียจนปลุกให้ทุกคนในบ้านตื่นขึ้น พ่อและแม่ของพวกเขาองหน้ากันอย่างหวาดกลัวและหวั่นวิตก ก่อนที่พ่อจะเป็นคนลุกขึ้นเพื่อไปดูสถานการณ์ ในบางครั้งก็มีนักเดินทางเผลอมาขอความช่วยเหลืออยู่บ้าง หากเป็นคนกลุ่มนี้ก็ยิ่งนับว่าโชคดีไป แต่หากว่าไม่ใช่...

ในตอนที่ได้คิดแบบนั้น เสียงแหบห้าวของชายฉกรรจ์ดังขึ้นและบอกให้พวกเขาเปิดประตูตั้งเข้ามาจากด้านนอก ก่อนที่จะถูกแทนที่ด้วยเสียงที่ดูนิ่งสงบของชายอีกคนพร้อมทั้งเรียกชื่อพ่อและแม่ของพวกเขาออกมา พร้อมพูดอะไรซักอย่างที่เกี่ยวกับจดหมายที่ถูกส่งมาหลายต่อหลายครั้ง

...

แต่เด็กทั้งสองก็ไม่ได้รู้อะไรมากกว่านั้น